II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 22ας Δεκεμβρίου 1993

για τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Κοινότητας

(94/7/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 103 παράγραφος 2,

τη σύσταση της Επιτροπής,

τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 10ης και 11ης Δεκεμβρίου 1993,

ΣΥΝΙΣΤΑ:

Το άρθρο 103 της συνθήκης αποτελεί το πλαίσιο για το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών κατά τη διάρκεια του δευτέρου σταδίου της πορείας προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Οι προσανατολισμοί οικονομικής πολιτικής που θα υιοθετηθούν σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο, θα λειτουργήσουν ως βάση αναφοράς για την άσκηση της οικονομικής πολιτικής τόσο σε επίπεδο Κοινότητας όσο και στο επίπεδο των μεμονωμένων κρατών μελών.

Κυριότεροι στόχοι

Υπάρχουν ενδείξεις ότι η ύφεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει φθάσει στο κατώτερο σημείο της. Οι δείκτες της παραγωγής και διάφορες έρευνες επιχειρήσεων σε ορισμένες χώρες δείχνουν ενίσχυση της εμπιστοσύνης και βελτίωση των προοπτικών. Τα μακροπρόθεσμα επιτόκια έχουν μειωθεί σημαντικά και οι περισσότερες ευρωπαϊκές κεντρικές τράπεζες έχουν μειώσει τα βασικά επιτόκιά τους. Εντούτοις, η ανεργία εξακολουθεί να αυξάνεται στα περισσότερα κράτη μέλη. Μ' αυτά τα δεδομένα, οι βασικές κατευθύνσεις των οικονομικών πολιτικών για το 1994 θα πρέπει να αποσκοπούν κατά προτεραιότητα στην επάνοδο σε μια σταθερή και διαρκή, μη πληθωριστική οικονομική ανάπτυξη.

Κατά συνέπεια, η Κοινότητα θα πρέπει να θέσει ως βραχυπρόθεσμο στόχο την αναστροφή της τάσης ανεργίας και συνέχεια, πριν από το τέλος του αιώνα, τη σημαντική μείωση του αριθμού των ανέργων που ανέρχονται σήμερα στο απαράδεκτο επίπεδο των 17 εκατομμυρίων. Ο περιορισμός της ανεργίας είναι απαραίτητος για να αμβλυνθούν οι αρνητικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις που προκαλεί αυτή η σπατάλη ανθρώπινων πόρων. Οι υψηλότεροι ρυθμοί δημιουργίας θέσεων απασχόλησης είναι επίσης απαραίτητοι για την εγκαθίδρυση μιας πιο ενεργού κοινωνίας όπου θα δίνεται η δυνατότητα ένταξης στην παραγωγική διαδικασία σε όλους εκείνους που το επιθυμούν και όπου θα έχει περιοριστεί σημαντικά η επιρροή των παραγόντων που οδηγούν στον κοινωνικό αποκλεισμό.

Αυτός ο στόχος σχετικά με την απασχόληση θα πρέπει να επιτευχθεί στο πλαίσιο μιας μη πληθωριστικής, ισχυρής ανάπτυξης η οποία θα δημιουργεί θέσεις απασχόλησης, θα είναι μεγάλης χρονικής διάρκειας και θα σέβεται το περιβάλλον. Η επίτευξη υψηλότερων αναπτυξιακών ρυθμών είναι ουσιαστικής σημασίας, όχι μόνο για τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης αλλά και για να δοθεί στην Κοινότητα η δυνατότητα να αποκομίσει τα οφέλη από την εσωτερική αγορά, να βελτιώσει την οικονομική και κοινωνική της συνοχή και να ανταποκριθεί στις συνεχώς μεγαλύτερες δεσμεύσεις της ως προς τον υπόλοιπο κόσμο. Εφόσον η ανάπτυξη δεν μπορεί να προκληθεί με τεχνητό τρόπο, πρέπει να προκληθεί κυρίως από τις δυνάμεις της αγοράς, καθώς και από το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς, η οποία ανοίγεται στον υπόλοιπο κόσμο. Στα πλαίσια αυτά, η ολοκλήρωση των διαπραγματεύσεων της GATT σε μια συνολική, μακροπρόθεσμα βιώσιμη και ισορροπημένη βάση και το άνοιγμα της Κοινότητας σε νέες αγορές μπορούν να διαδραματίσουν αποφασιστικό ρόλο.

Για να επιτευχθεί υψηλότερος ρυθμός οικονομικής ανάπτυξης πρέπει επίσης να ενισχυθεί η διαδικασία οικονομικής σύγκλισης μεταξύ των κρατών μελών. Με τη σύγκλιση θα συγκεντρωθούν οι προϋποθέσεις για υψηλότερους ρυθμούς δημιουργίας θέσεων απασχόλησης, ενώ παράλληλα θα δοθεί η δυνατότητα στην Κοινότητα να αποκομίσει όλα τα οφέλη

από την εσωτερική αγορά. Επίσης, θα καταστεί δυνατή η επιτυχής μετάβαση στην ΟΝΕ.

Έργο των υπεύθυνων για τη χάραξη της πολιτικής στον τομέα αυτό είναι να δοθεί στις δυνάμεις της αγοράς η δυνατότητα να αναπτύξουν ολόκληρο το δυναμικό τους μέσω:

i) της εξασφάλισης ενός σταθερού και συνεκτικού μακροοικονομικού πλαισίου,

ii) της εξάλειψης των μικροοικονομικών και μακροοικονομικών εμποδίων που τίθενται στην αναπτυξιακή διαδικασία.

Στην παρούσα κατάσταση η πρόκληση είναι διττή. Κατά πρώτο λόγο, πρέπει να αναληφθούν αποφασιστικές προσπάθειες για να βελτιωθούν οι προϋποθέσεις της ανάπτυξης κατά τρόπο συμβατό με τη δέσμευση για δημιουργία πολυάριθμων θέσεων απασχόλησης σε μεσοπρόθεσμη βάση. Κατά δεύτερο λόγο, να δημιουργηθούν οι οικονομικές και κοινωνικές προϋποθέσεις που θα επιτρέψουν, σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βάση, την επίτευξη ισχυρότερης, σταθερής και διαρκούς ανάπτυξης η οποία παράλληλα θα προκαλέσει αύξηση των θέσεων απασχόλησης.

Για να κινηθεί η διαδικασία ανάκαμψης πρέπει να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη, πράγμα που απαιτεί την επανεξισορρόπηση της σημερινής σύνθεσης των μακροοικονομικών πολιτικών σε συνδυασμό με τη λήψη αξιόπιστων διαρθρωτικών μέτρων. Όσο πιο γρήγορα ενσωματωθεί ο στόχος της σταθερότητας τιμών στις τρέχουσες και αναμενόμενες δημοσιονομικές και εισοδηματικές τάσεις, τόσο πιο γρήγορα θα καταστεί δυνατή η περαιτέρω ουσιαστική και σε υγιή βάση μείωση των επιτοκίων, διότι η μείωση των επιτοκίων, σε υγιή βάση, θα αποτελούσε κεφαλαιώδες στοιχείο για τη βελτίωση των βραχυπρόθεσμων προοπτικών στην Κοινότητα. Πάντως, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της παρούσας κατάστασης και της έκτασης της δημοσιονομικής προσαρμογής που πρέπει να πραγματοποιηθεί σε πολλές χώρες, υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο να κινηθεί η ανάκαμψη με μέτριους και διστακτικούς ρυθμούς. Ως εκ τούτου, η πλήρης υλοποίηση των πρωτοβουλιών που αποφασίσθηκαν στα Ευρωπαϊκά Συμβούλια του Εδιμβούργου και της Κοπεγχάγης είναι κεφαλαιώδους σημασίας.

Σε μεσοπρόθεσμη βάση, οι ακολουθούμενες πολιτικές και η συμπεριφορά των οικονομικών φορέων πρέπει να συμβαδίζουν με το στόχο της σταθερότητας. Πρέπει επίσης να συμβάλλουν στο να εξαλειφθούν τα στοιχεία ακαμψίας και να ανακοπεί η επιζήμια συρρίκνωση της εθνικής αποταμίευσης λόγω των υψηλών δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Με τον τρόπο αυτό θα βελτιωθούν οι συνθήκες για επενδύσεις και θα ενισχυθεί το αναπτυξιακό δυναμικό της Κοινότητας ούτως ώστε να καταστεί δυνατή η επίτευξη ισχυρότερης και μακροχρόνιας οικονομικής ανάπτυξης, η οποία θα δημιουργεί περισσότερες θέσεις απασχόλησης.

Προσανατολισμοί των οικονομικών πολιτικών

Για να δημιουργηθούν οι συνθήκες επίτευξης των οικονομικών στόχων της Κοινότητας, ιδίως δε της αύξησης της απασχόλησης και του περιορισμού της ανεργίας, το Συμβούλιο υιοθετεί τους ακόλουθους γενικούς προσανατολισμούς οικονομικής πολιτικής:

Σταθερότητα τιμών και συναλλαγματικών ισοτιμιών

Στόχος της Κοινότητας πρέπει να είναι η διατήρηση σταθερού μακροοικονομικού πλαισίου. Μέχρι το 1996 η Κοινότητα θα πρέπει να έχει επιτύχει στα περισσότερα κράτη μέλη ετήσιο δείκτη πληθωρισμού ο οποίος δεν θα υπερβαίνει το 2 έως 3 % ως ενδιάμεσο στάδιο προς τη σταθερότητα των τιμών στην Κοινότητα.

Για να γίνει αυτό πρέπει όλες οι πολιτικές και οι συμπεριφορές να συμβαδίζουν τον προαναφερθέντα στόχο. Όσα κράτη μέλη έχουν ήδη επιτύχει αυτό στο επίπεδο πληθωρισμού θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι τα μέτρα οικονομικής πολιτικής δεν αντιβαίνουν στη διατήρησή του. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη πρέπει να αναλάβουν αποφασιστικές πρωτοβουλίες που να αποτελούν τη βάση για χαμηλότερα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα επιτόκια, όπως πρωτοβουλίες σε θέματα δημοσιονομικής εξυγίανσης, εξέλιξης των μισθών και πληθωριστικών τιμών στον τομέα των υπηρεσιών.

Αν τα μέτρα αυτά εφαρμοστούν με την απαιτούμενη ταχύτητα, θα συγκεντρωθούν οι προϋποθέσεις ώστε τόσο τα ονομαστικά όσο και τα πραγματικά επιτόκια να μπορούν να μειωθούν παράλληλα με τη μείωση των πληθωριστικών προσδοκιών. Η εγκαθίδρυση του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Ινστιτούτου θα αποτελέσει πρόσθετο παράγοντα σταθερότητας και συνεργασίας λόγω του σημαντικού ρόλου του για την ενίσχυση των μηχανισμών συντονισμού των νομισματικών πολιτικών των κρατών μελών, καθώς και για την παρακολούθηση της λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος.

Ο υψηλός βαθμός ολοκλήρωσης και η αξιοποίηση των ωφελημάτων της εσωτερικής αγοράς καθιστούν απαραίτητη τη συνέχιση των προσπαθειών της Κοινότητας για σταθερότητα των συναλλαγματικών ισοτιμιών με βάση κοινές προσπάθειες για την επίτευξη σύγκλισης και τη δημιουργία υγιών θεμελιωδών οικονομικών μεγεθών σε όλα τα κράτη μέλη της Κοινότητας.

Η Κοινότητα επιβεβαιώνει εκ νέου τη δέσμευσή της για την πορεία και το χρονοδιάγραμμα της ΟΝΕ, όπως ορίστηκαν στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Για το σκοπό αυτό θα εντείνει τις προσπάθειές της για την επίτευξη της οικονομικής σύγκλισης.

Εξυγίανση της δημοσιονομικής κατάστασης

Για να αποκατασταθεί η εμπιστοσύνη πρέπει τα κράτη μέλη να αποφύγουν οποιαδήποτε περαιτέρω επιδείνωση της δημοσιονομικής τους κατάστασης το 1994 και να ετοιμαστούν ώστε να συνεχιστεί η διαδικασία μείωσης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Η άμεση και αποφασιστική επιδίωξη της διαδικασίας εξυγίανσης θα αποδειχθεί επωφελής για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης σε εκείνα τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν τα πιο ανησυχητικά δημοσιονομικά προβλήματα. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τα κράτη μέλη με πολύ υψηλό και συνεχώς αυξανόμενο ποσοστό δημοσίου χρέους. Η διαδικασία δημοσιονομικής σταθεροποίησης θα πρέπει επίσης να ενταθεί και σε εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία αντιμετωπίζουν μεγάλα δημόσια ελλείμματα και στα οποία αναμένεται ότι το 1994 θα επικρατήσουν σχετικά ευνοϊκές οικονομικές συνθήκες. Τα άλλα κράτη μέλη θα πρέπει να ασκήσουν αυστηρό δημοσιονομικό έλεγχο κατά το 1994, η έμφαση όμως θα πρέπει να δοθεί κυρίως στην εφαρμογή αξιόπιστων στρατηγικών για τη μεσοπρόθεσμη σταθεροποίηση που θα συνοδεύονται από την εξαγγελία μέτρων που θα τεθούν σε εφαρμογή μελλοντικά καθώς θα ισχυροποιείται η ανάκαμψη. Στο κοινοτικό

επίπεδο, οι περιορισμοί των δαπανών και των εσόδων που συμφωνήθηκαν στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Εδιμβούργου πρέπει να γίνουν σεβαστοί.

Το 1995 τα κράτη μέλη θα πρέπει να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους να επαναφέρουν τη δημοσιονομική τους κατάσταση σε ανεκτά επίπεδα. Με βάση τους αναμενόμενους αναπτυξιακούς ρυθμούς για τα επόμενα έτη, αυτό σημαίνει την ανάληψη πρωτοβουλιών για τον περιορισμό των δημοσιονομικών ελλειμμάτων στα επίπεδα αναφοράς που ορίζονται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (3 % του ΑΕΠ). Τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν δυνατότητες να πετύχουν το στόχο αυτό μέχρι το 1996, ενώ για τα υπόλοιπα απαιτείται περισσότερος χρόνος. Οι πρωτοβουλίες αυτές θα συμβάλουν στην ικανοποίηση του κριτηρίου περί δημοσίου χρέους που προβλέπεται στη συνθήκη.

Στο πλαίσιο των μέτρων που θα ληφθούν για τη δημοσιονομική εξυγίανση πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον περιορισμό των τρεχουσών δαπανών και στην αποτελεσματικότερη λειτουργία του φορολογικού συστήματος, π.χ. με την ενίσχυση των μέτρων για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Όλα τα κράτη μέλη οφείλουν να αναπροσανατολίσουν τις δημόσιες δαπάνες τους προς περισσότερο παραγωγικές δραστηριότητες και ιδιαίτερα προς την κατεύθυνση της αύξησης των επενδύσεων.

Μακροπρόθεσμα, οι δημοσιονομικές πολιτικές των κρατών μελών θα προσανατολιστούν προς την επίτευξη υψηλότερων δεικτών εθνικής αποταμίευσης και επένδυσης. Αυτό συνεπάγεται ακόμη χαμηλότερα δημοσιονομικά ελλείμματα (ίσως, σε μηδενικά σχεδόν επίπεδα μέχρι το 2000).

Δημιουργία περισσότερων θέσεων απασχόλησης

Τα κράτη μέλη και η Κοινότητα θα πρέπει να αναλάβουν αποφασιστικές ενέργειες προκειμένου να βελτιωθεί η λειτουργία των οικονομιών τους. Ειδικότερα, οι ενέργειες αυτές θα αποσκοπούν στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και του δυναμικού της Κοινότητας για δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

Λόγω των θεσμικών, νομοθετικών ή συμβατικών ιδιαιτεροτήτων κάθε κράτους μέλους, η δράση της Κοινότητας πρέπει να επικεντρωθεί στον καθορισμό στόχων αφήνοντας στα κράτη μέλη την επιλογή των κατάλληλων μέσων εντός ενός γενικού πλαισίου συμφωνηθέντος από κοινού. Στα πλαίσια αυτά, το Συμβούλιο θεωρεί ότι για να ενισχυθεί η ικανότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας να δημιουργήσει θέσεις απασχόλησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εμπνευσθούν από τις προτάσεις της Λευκής Βίβλου της Επιτροπής.

Μισθοί, επενδύσεις και απασχόληση

Τα κράτη μέλη θέτουν ως στόχο τη σημαντική αύξηση του ποσοστού του ΑΕΠ τους που αντιστοιχεί σε επενδύσεις. Η υλοποίηση του στόχου αυτού επιβάλλεται ώστε αν αυξηθούν οι δυνατότητες βιώσιμης και μη πληθωριστικής ανάπτυξης της ευρωπαϊκής οικονομίας σε μεσοπρόθεσμη και μακροπρόθεσμη βάση. Εξάλλου, η ανάκαμψη των ιδιωτικών επενδύσεων θα συμβάλει βραχυπρόθεσμα στην τόνωση της ζήτησης.

Η ανάκαμψη των επενδύσεων θα είναι δυνατή εάν η κοινωνία είναι έτοιμη να καταβάλει σήμερα τις προσπάθειες εκείνες που θα προσφέρουν αύριο περισσότερη ευημερία και θέσεις απασχόλησης. Τούτο προϋποθέτει, μεταξύ άλλων, μια εξέλιξη των μισθών που να είναι συμβατή με τη βελτίωση της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων στις παγκόσμιες αγορές. Η διαδικασία αυτή θα διευκολύνει επίσης τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στο άμεσο μέλλον.

Βραχυπρόθεσμα, η ανάγκη δημιουργίας νέων θέσων απασχόλησης δεν θα επιτρέψει την αύξηση των πραγματικών μισθών στις περισσότερες χώρες και ενδέχεται να οδηγήσει, σε ορισμένους τομείς της οικονομίας, σε μείωση των πραγματικών μισθών. Ωστόσο, η εξέλιξη των μισθών θα παρουσιάσει την πρέπουσα διαφοροποίηση ανάλογα με την κατάσταση στις χώρες μέλη, τους κλάδους της οικονομίας και τις επιχειρήσεις καθώς και τα επαγγελματικά προσόντα και την επαγγελματική πείρα.

Για το σκοπό αυτό, οι κυβερνήσεις και οι κοινωνικοί εταίροι θα χρησιμοποιήσουν όλα τα μέσα που θέτουν στη διάθεσή τους οι εθνικές διαδικασίες ώστε να εξασφαλιστεί ότι η εξέλιξη των μισθών στην χώρα τους θα προσαρμόζεται γρήγορα στο στόχο του πληθωρισμού.

Σημαντική επίσης είναι η περιοριστική μισθολογική πολιτική στο δημόσιο τομέα, αφενός μεν για να ανακουφιστούν τα δημόσια οικονομικά και αν επιταχυνθεί η προώθηση των ιδιωτικών επενδύσεων, αφετέρου δε για να δοθεί το παράδειγμα στον ιδιωτικό τομέα.

Με τη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων κατά τρόπο αποκεντρωμένο (σε επίπεδο οικονομικού κλάδου ή επιχείρησης), είναι δυνατόν να εισαχθούν λύσεις που να επιτρέπουν την προώθηση νέων μορφών οργάνωσης της εργασίας σε υγιή οικονομική βάση.

Μείωση του έμμεσου κόστους της εργασίας

Στις περιπτώσεις όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη οφείλουν να εντείνουν τις προσπάθειές τους για μια σημαντική μείωση του έμμεσου κόστους της εργασίας. Τούτο θα επέτρεπε να βελτιωθεί η ισορροπία μεταξύ του κόστους των διαφόρων συντελεστών της παραγωγής. Χωρίς μια τέτοια επανεξισορρόπηση ο παράγοντας «εργασία», και ιδίως η εργασία χαμηλής ειδίκευσης, θα επιβαρύνεται υπερβολικά.

Η δράση που θα αναληφθεί στον τομέα αυτό θα επιδιώκει ένα διπλό στόχο:

— πρέπει να διευκολύνει τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στον τομέα των υπηρεσιών που ανταποκρίνονται στις νέες ανάγκες της κοινωνίας και των οποίων η ανάπτυξη αποθαρρύνεται σήμερα από το βάρος του έμμεσου κόστους εργασίας,

— σε συνδυασμό με την περιοριστική μισθολογική πολιτική, θα πρέπει επίσης να διασώζει θέσεις απασχόλησης στον τομέα που εκτίθεται στο διεθνή ανταγωνισμό, ανακόπτοντας την αντικατάσταση της εργασίας από το κεφάλαιο και τη μετατόπιση δραστηριοτήτων.

Για να κινηθεί η διαδικασία προς την επιθυμητή κατεύθυνση, τα κράτη μέλη καλούνται να εξετάσουν κατά πόσο η προσαρμογή των τρόπων χρηματοδότησης του εθνικού τους συστήματος κοινωνικής προστασίας, σε συνδυασμό με μέτρα εξυγίανσης, θα μπορούσε να συμβάλει περισσότερο

στην προώθηση της απασχόλησης. Ωστόσο, οι τροποποιήσεις που θα γίνουν στα συστήματα αυτά δεν θα πρέπει να αυξήσουν το χρέος των κρατών μελών. Το θέμα αυτό θα επανεξετασθεί σε κοινοτικό επίπεδο με βάση τις εκθέσεις που τα κράτη μέλη καλούνται να υποβάλουν. Φορολογικά μέτρα με ενδεχόμενη επίπτωση, μεταξύ άλλων, στο περιβάλλον, θα μπορούσαν να αποτελέσουν ένα από τα μέσα για να αντισταθμιστεί η μείωση των κοινωνικών εισφορών, στο γενικό πλαίσιο της σταθεροποίησης του συνόλου των υποχρεωτικών κρατήσεων και της μείωσης του φορολογικού βάρους.

Ενεργός πολιτική απασχόλησης

Η υλοποίηση του στόχου αυτού θα εξαρτηθεί επίσης από την προσαρμογή των πολιτικών για την απασχόληση στο μεταβαλλόμενο οικονομικό περιβάλλον.

Τα κράτη μέλη καλούνται:

— να βελτιώσουν τα συστήματα εκπαίδευσης και συνεχούς κατάρτισης ούτως ώστε εκείνοι που εμφανίζονται στην αγορά εργασίας να διαθέτουν την ικανότητα επαγγελματικής εξέλιξης και παράλληλα να αποκτήσουν εξειδικεύσεις χρήσιμες για τις επιχειρήσεις,

— να διευκολύνουν την επανένταξη των μακροχρονίως ανέργων στην αγορά εργασίας,

— να βελτιώσουν τη λειτουργία των τοπικών γραφείων ευρέσεως εργασίας,

— να απαλύνουν τα φαινόμενα υπερβολικής δυσκαψίας που εμποδίζουν την αποτελεσματική λειτουργία της αγοράς εργασίας,

— να βελτιώσουν την κινητικότητα της εργασίας,

— να προωθήσουν μέτρα φιλελευθεροποίησης των προστατευόμενων τομέων, συμπεριλαμβανομένου ενδεχομένως του κλάδου των υπηρεσιών.

Ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς

Η ύπαρξη μεγάλης εσωτερικής αγοράς με εξαγωγικό προσανατολισμό αποτελεί μείζον πλεονέκτημα της ευρωπαϊκής οικονομίας, το οποίο πρέπει να χρησιμοποιηθεί πλήρως. Η πλήρης μεταφορά της κοινοτικής νομοθεσίας στο εθνικό δίκαιο, η απλοποίηση και η ελάφρυνση της νομοθεσίας, η δημιουργία φορολογικού, διοικητικού και οικονομικού περιβάλλοντος ευνοϊκού για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, η εφαρμογή των κανόνων του ανταγωνισμού και ο έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων αποτελούν σημαντικούς παράγοντες για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς.

Στα ίδια πλαίσια, η αποτελεσματικότητα της αγοράς κεφαλαίων πρέπει να βελτιωθεί προκειμένου να ενθαρρυνθεί η ροή της αποταμίευσης προς παραγωγικές επενδύσεις που δημιουργούν θέσεις εργασίας.

Η υλοποίηση των διευρωπαϊκών δικτύων είναι επίσης ουσιώδες στοιχείο για την αποτελεσματική λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την ενίσχυση της οικονομικής ανταγωνιστικότητας. Το Συμβούλιο θα χρησιμοποιήσει εν προκειμένω ταχέως και πλήρως τις νέες δυνατότητες που προσφέρει η συνθήκη (άρθρο 129 Β).

Οι προαναφερθέντες προσανατολισμοί οικονομικής πολιτικής θα αποτελέσουν το βασικό στοιχείο αναφοράς όλων των μελλοντικών ενεργειών πολυμερούς εποπτείας. Η υλοποίηση των προσανατολισμών αυτών θα υπόκεινται σε εποπτεία σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπονται από τη συνθήκη. Το Συμβούλιο θα αξιολογήσει επίσης την υλοποίηση αυτών των προσανατολισμών στα πλαίσια της αξιολόγησης των προγραμμάτων σύγκλισης των κρατών μελών.

Βρυξέλλες, 22 Δεκεμβρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J.-M. DEHOUSSE